

Sabadell del meu present

quaderndelesidees.press/sabadell-del-meu-present/

January 11, 2014

Starter és el fruit de la col·laboració de cinc ments creatives: Ivan Merino, Joanjo Vendrell, Almudena Conesa, Agustí Caixach i Clàudia Permanyer. Tots ells residents de Sabadell, les seves propostes de disseny i rehabilitació d'espais són l'alternativa a la destrucció massiva de milers d'articles que estan en els nostres carrers i que són susceptibles de convertir-se en dissenys útils i definidors d'un estil més pròxim a la comunitat. El modus operandi d'aquest col·lectiu es pot definir per la seva posada en comú de les idees, és a dir, intentar sempre prendre les decisions entre tots, raonant les seves opinions tot explicant-les als altres. A partir d'aquí, com que cada un d'ells té una formació diferent (disseny industrial, fotografia, enginyeria tècnica...), es van intercanviant coneixements per així crear el projecte, sempre caracteritzat per la seva interdisciplinarietat. Per tal d'anar més enllà de la simple exposició, tenen clar que la seva intenció final i principal és sempre reinventar l'objecte en desús, reciclar el que la societat rebutja i així donar peu a noves ecoconsciències. El seu treball es manifesta redefinint el destí d'objectes quotidians i el seu missatge als habitants de la ciutat del segle XXI.

Almudena Conesa

Per a aquesta exposició van elegir unànimement la peça Planimetria III, V (Homenatge a Marià Burguès del 'Sabadell del meu record') de Joan Vilacasas. Per tant, aquest mapa visual i textual de Sabadell que ell crea és el punt de partida per al treball del col·lectiu: així, investiguen més sobre aquesta ciutat compartida a través de llibres com Sabadell del meu record (Marià Burguès), del qual Vilacasas també es va nodrir. El mateix Joan Vilacasas entenia l'encant de Sabadell d'una manera molt personal, en què part de la seva obra s'emmarca en aquest context de la seva ciutat natal d'on va haver d'exiliar-se a París, com molts d'altres artistes espanyols de la postguerra. A partir d'una sèrie de casualitats, l'Starter ha trobat molts de paral·lelismes entre la manera de treballar de Joan Vilacasas i la seva pròpia. Coincidències, com el fet que el dia de la inauguració

d'aquesta exposició és l'aniversari de la mort de Vilacapas. Altres curiositats, com ara que a la primera pàgina del llibre de referència de Marià Burgès descriu el carrer on casualment es troba l'estudi del col·lectiu.

Connectant estils com l'steampunk, creen aquest projecte ambientat en aquesta atmosfera estètica de segle XIX mesclat amb gadgets actuals, com ara plaques d'ordinador o xips. El col·lectiu ens guia per la ciutat de Sabadell plena de records, emocions i experiències de la quotidianitat, on a cada cantonada ens hi esperen esperits passats. D'aquesta manera creen una "retrospectiva" col·lectiva d'aquesta ciutat, amb els seus llocs de conflicte, icones, símbols i reivindicacions. Així, a partir de la recollida d'objectes trobats creen aquest mapa tridimensional de la ciutat. Des d'una llançadora volant convertida en un passeig fictici, engranatges de telers que simulen edificis o una cafetera convertida en la Torre de l'aigua de Sabadell. Tots aquests objectes simbòlics tenen la seva relació amb la revolució industrial, tant tèxtil com siderúrgica, de la ciutat, base econòmica dels seus habitants durant dècades. Per tant, aquests materials marquen la línia de treball del col·lectiu, que es desenvolupa a partir d'aquests objectes que han pogut trobar per donar-los un nou significat, redefinir-los en un context històric i artístic. La maqueta com a commemoració o reivindicació d'espais de la ciutat que, a vegades, no són totalment fidels a la ubicació real però que, encara que petits, poc misteriosos o oblidats, són espais importants per als artistes i dissenyadors de la ciutat de Sabadell, així com per a la societat local. Com ara el pàrquing com a meeting point, Casa Ramona (edifici d'estudis d'artistes, dissenyadors, músics...) o la plaça de la Vaca Cega. És a dir, espais de la ciutat d'esdeveniments culturals, llocs de festes majors, zones en conflicte o afaires sexuals, de creació. Petits homenatges i reivindicacions, com per exemple l'icònic Seat 600 que el mateix Vilacapas va customitzar i que està ubicat al vestíbul de la biblioteca Vapor Badia. Amb aquests petits detalls, el col·lectiu ha creat meticulosament aquesta peça, que té molt de personal però que també repercuteix en tots els habitants de la ciutat, en la seva organització i governació. Per tant, podem considerar el projecte com un mapa emocional de la ciutat de Sabadell, una ciutat que evidencia que abans de dissenyadors, artistes o enginyers, som ciutadans. En definitiva, tenir la voluntat de redescobrir un Sabadell que, tal com digué Vilacapas, «té un encant recatat i que cal descobrir-lo, més que trobar-lo».

Si t'ha agradat aquest article i vols rebre informació dels pròxims que publiquem, envia'ns el teu nom i el teu correu electrònic.

He llegit i acceptat les condicions establertes en l'[avís legal i política de privacitat](#).